

— Коя си ти?

— Азъ съмъ смъртъта.

Тогава беднякътъ казалъ:

— Ти си справедлива. За тебе всички съмъ еднакви. Безъ разлика ти прибирашъ и бедните и богатите. Стани ми кръстница.

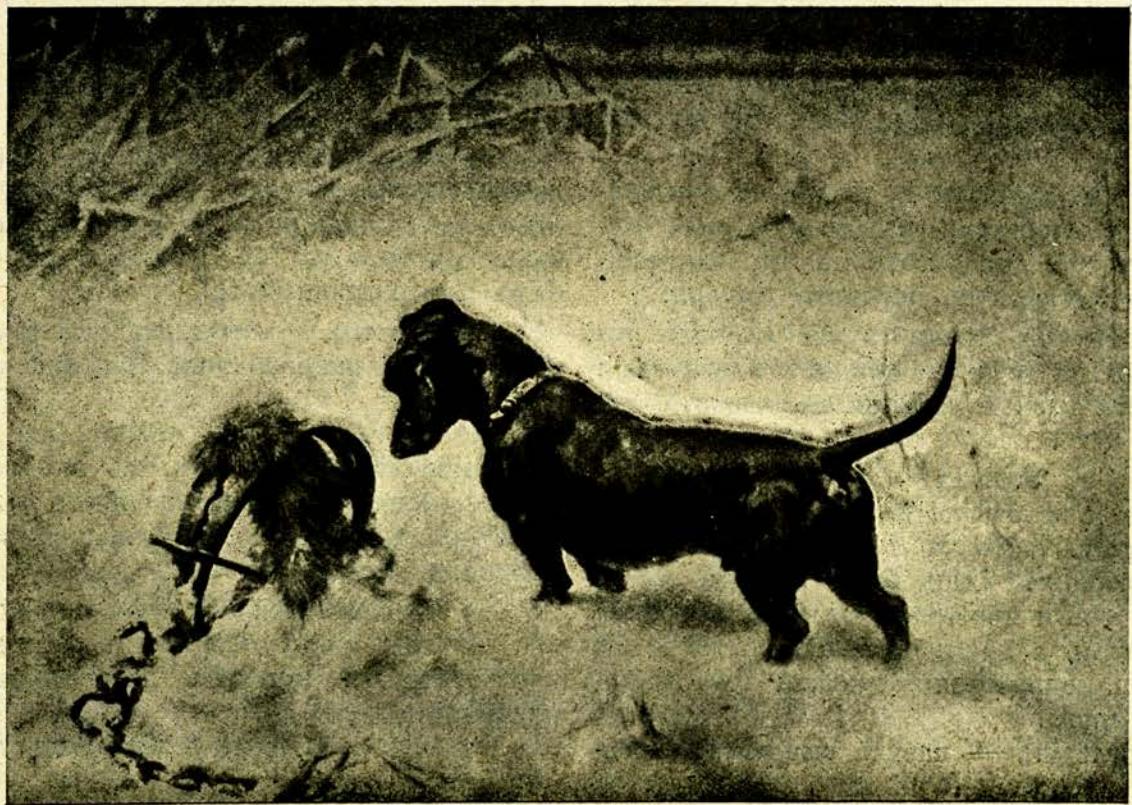
и веднага познава, ще оздраве ли или ще умре, — говорѣли навсъкѫде.

Отъ болни той не можелъ да си отдыхне и тѣ така добре му заплащали, че той скоро станалъ единъ отъ най-богатитѣ хора.

Но случило се, че въ страната заболѣлъ

Шо
ли
е
това?

Отъ
Б.
Шпер-
лингъ

— Азъ ще направя дегето ти богато и известно, — казала смъртъта.

— Ела на време, — помолилъ се беднякътъ, — кръщенето ще биде въ недѣля.

Смъртъта дошла, както обещала, и се сродила съ бедните хора.

Когато момченцето пораснало, срещнало веднажъ кръстницата си. И тя му казала:

— Ела съ мене.

Тѣ отишли въ гората и смъртъта му показвала една зелена тревица.

— Слушай внимателно, — казала тя. — Ще получишъ отъ мене единъ хубавъ подаръкъ. Ще те направя известенъ докторъ. Всѣки пжть, когато те повикатъ при боленъ, азъ ще бѣда тамъ. Ако ме видишъ при краката на болния, то смѣло кажи, че ще го излѣкувашъ. Дай му отъ тая трева и той веднага ще оздравѣе. Ако ли азъ съмъ при главата на болния, то значи, че той е мой и ти ще имъ кажешъ, че всѣка помощъ е излишна. Но предупреждавамъ те: не използвай тревата противъ волята ми, иначе ще те сполети зло.

Въ едно кратко време момъкътъ станалъ най-известниятъ лѣкаръ въ свѣта.

— Тоя докторъ щомъ погледне болния,

единъ отъ най-известните хора. Повикали лѣкаря при него и чакали, какво ще каже. Смъртъта стояла при главата на известния човѣкъ, — значи, — работата била лоша.

— Че какво отъ това, ако излѣжа смъртъта? — помислилъ лѣкарътъ. — Разбира се, че това нѣма да ѝ се хареса, но, нали тя ми е кръстница, най-после все пакъ ще ми прости.

Той взелъ болния на рѣце и го обѣрналъ така, че смъртъта останала при краката му. Следъ това далъ на болния отъ тревата. Известниятъ човѣкъ бѣзо се поправилъ и следъ два дена съвсемъ оздравѣлъ.

Сѫщия денъ смъртъта дошла при лѣкаря много ядосана и, заплашивайки го съ прѣсть, му казала:

— Ти ме излѣга. Тоя пжть азъ ще ти прости, защото си ми кръщелникъ. Но внимавай, не се опитвай още веднъжъ. Иначе азъ сама ще те прибера.

Наскоро следъ това тежко заболѣла единствената дѣщеря на царя. Царътъ едвали не ослѣпѣлъ отъ сълзи и мжка. И заповѣдалъ да съобщатъ изъ цѣлата страна, че онъ, който спаси отъ смъртъ дѣщеря му, ще стане неенъ мжъ и царь.